



Sufism Del 2

Beskrivning: Några principer inom sufism, "shejkhens" roll, förbundet, "dhikr" och sufismens ståndpunkt om tolkning av Koranen – allt detta motsäger starkt islams lärdomar.

Av Abdurrahman Murad

Sufismens principer

"Frivillig och total underkastelse till shejkhen" är förmodligen sufismens motto. Vid en snabb blick är det tydligt att ett speciellt och fullständigt band formas mellan sufiorderns huvud ("shejkhen") och *muriden* (följaren). Att förstå sufismens principer ligger i att förstå dess grundläggande struktur. Vad handlar det egentligen om?

I grunden ger följaren ett trohetsed, varigenom han lovar att lyda shejkhen, och i gengäld lovar shejkhen att befria följaren från varje problem eller olycka som kan drabba honom. Shejkhen erbjuder också den uppriktiga följaren lockande förmåner. När en följare väl har gått med på detta välsignas han och tilldelas en uppsättning *dhikr* (sånger). Följaren förväntas också fortsätta sitt liv på ett sätt som är fastlagt av sufiorden. Om en konflikt uppstår mellan hans plikter inom orden och plikter utanför, ska följaren handla i enlighet med shejkhens instruktioner. På detta sätt blir shejkhens grepp om följaren absolut.

Sammantaget separeras följaren från omvärlden och utnyttjas på många sätt. Som muslimer tror vi att ingen människa har en speciell makt eller förmåga att befria oss från gravens eller det kommande livets olyckor. Var och en av oss kommer att stå inför Gud och dömas individuellt.

Gud berättar för oss:

"Och varje själ tjänar inte [skuld] utom mot sig själv, och ingen bärare av bördor bär en annans börda." (Koranen 7:164)

Vi tror också att vi som muslimer inte ska underkasta och överlämna oss till någon annan än Gud den Allsmäktige. Förutom Skaparen är allt annat benäget att göra fel. Profeten, må Guds välsignelse och barmhärtighet vara över honom, sade:

"Varje Adams son gör misstag och de bästa av dem är de som ångrar sig." (at-Tirmidhi)

Shejkhen

Han är den "högste auktoriteten", chefen för "arbets"-fördelningen inom orden och ger var och en av följarna deras nödvändiga dhikr. Det är till denna individ som följaren lovar full och total lydnad – och därefter träder de två universella lagarna för shejkh-följarbindningen i kraft:

- a. Följaren får aldrig argumentera med shejkhen, och inte heller be honom om bevis för de handlingar han utför.
- b. Den som motsätter sig shejkhen har brutit "förbundet" och är därmed utestängd från alla förmåner som shejkhen erbjuder, även om han förblir en nära vän till honom.

Som muslimer tror vi att alla dyrkanshandlingar är *tawqifiyya* – det vill säga inte föremål för personlig åsikt – och måste alltså underbyggas med textuella bevis som är både autentiska och avgörande. Gud den Allsmäktige berättar för oss:

"Säg (till dem): 'Lägg fram era bevis om ni är sannfärdiga.'" (Koranen 2:111)

Vi tror att det inte finns någon mellanhänder mellan Gud och Hans tjänare. Vi ska åkalla Honom direkt. Gud berättar för oss:

"Och er Herre säger: 'Åkalla Mig – Jag svarar er.' Sannerligen, de som

förhäver sig över Min dyrkan ska inträda i helvetet förnedrade.” (Koranen 40:60)

Inom sufism anses shejkhen vara ”den inspirerade mannen vars ögon det doltas mysterier är avslöjade för, eftersom shejkherna ser med Guds ljus och vet vilka tankar och förvirring som finns i människors hjärtan. Ingenting kan döljas för dem.”[1] Ibn Arabi påstod att han tog emot direkt uppenbarelse från Gud på liknande sätt som Profeten Muhammed, och citerades för att ha sagt: ”En del verk skrev jag på Guds befallning sänt till mig i sömnen, eller genom mystiska uppenbarelser.” M. Ibn Arabi, *The Bezels of Wisdom*, s. 3.

Vi tror att kunskap om det dolda är begränsad till Gud allena. Den som påstår sig ha kunskap om det dolda har sannerligen ljugit. Gud berättar för oss:

”Och vem är mer förnekande än den som ljuger mot Gud, eller säger: ’Det har uppenbarats till mig’, när ingenting har uppenbarats för honom?” (Koranen 6:93)

Profeten sade:

”Lägg inte lögnen på mig, för den som gör det inträder i elden.” (Saheeh Muslim)

Förbundet

Detta är en intressant ceremoni som i särklass är den viktigaste principen inom sufism, eftersom den är gemensam för alla sufiordnar. Här håller shejkhen och följaren varandras händer och sluter ögonen i högtidlig meditation. Följaren lovar frivilligt och helhjärtat att respektera shejkhen som sin ledare och vägvisare till Guds väg. Han lovar också att hålla fast vid ordrens ritualer livet ut och lovar att aldrig lämna – dessutom lovar följaren fullständig och ovillkorlig trohet, lydnad och lojalitet till shejkhen. Sedan reciterar shejkhen:

”Sannerligen, de som tar ed av trohet till dig tar den till Gud.” (Koranen 48:10)

Följaren ges sedan sin specifika dhikr. Shejkhen frågar följaren: ”Har du accepterat mig som din shejkh och andlige vägledare inför Gud den Allsmäktige?” I svar ska följaren säga: ”Jag har accepterat”, och shejkhen svarar: ”Och vi har accepterat.” Båda reciterar trosbekännelsen och ceremonin avslutas med att följaren kysser shejkhens hand.

Denna hela ceremoni var okänd under Profetens liv och de tre bästa generationerna som föregick honom. Profeten sade:

"Den som lever efter mig ska se många skillnader (dvs. religiösa innovationer) – håll er därför till min sunna och de rättleda kalifernas sunna." (Abu Dawud)

Profeten sade också:

"Sannerligen är det bästa talet Guds bok, och den bästa vägledningen är Profeten Muhammeds vägledning, och det onda i alla religiösa angelägenheter är innovationerna. Varje innovation (i religionen) är en bid'a och varje bid'a är vilseledning, och varje vilseledning leder till elden." (Saheeh Muslim)

Imam Malik – må Gud visa honom Sin barmhärtighet – sade: "Den som introducerar en innovation i islams religion och anser det vara en god sak, påstår i praktiken att Muhammed svek (förtroendet att förmedla) det gudomliga budskapet."

Dhikr

Det är också känt som *wird*, och i sufism är det praktiken att upprepa Guds namn och upprepning av ett fastställt antal åkallan. Dessa åkallan kan inkludera att anropa de döda eller söka hjälp från andra än Gud för behov som bara Gud den Allsmäktige kan uppfylla.

Ahmad al-Tijani, en sufistisk äldre, påstod att warden hölls tillbaka av Profeten Muhammed – han undervisade inte sina följeslagare om den. Al-Tijani hävdade att Profeten visste att det skulle komma en tid då warden skulle bli offentlig, men att den person som skulle göra det ännu inte existerade. Som ett resultat tror sufier att det finns en pågående kedja av transmission mellan Profeten Muhammed och deras nuvarande shejkh.

Dhikr kategoriseras av sufistiska äldre i tre kategorier:

A. De vanligas dhikr, där de ska upprepa *"La ilaha ill-Allah Muhammadur-Rasulullah"* (dvs. det finns ingen gud värd att dyrkas utom Gud och Muhammed är Guds tjänare).

B. De högas dhikr, vilket är att upprepa Guds namn: *"Allah"*.

C. Elitens dhikr, vilket är att upprepa det gudomliga pronomenet *"Hu"* (dvs. Han).

Ibland sjungs dhikr i melodiska hymner med slutna ögon, rik musik kan spelas (för en del är detta väsentligt) – dessutom dansar en del inför shejkhen medan de säger dhikr. Dhikr innehåller ofta öppen avgudadyrkan (den störste synden i islam). Gud berättar för oss:

”Och det har uppenbarats till dig och till dem som var före dig: Om du tillskriver Gud partners, ska din gärning sannerligen vara förgäves och du ska säkert vara bland förlorarna.” (Koranen 39:65)

Tolkning av Koranen

Inom sufism avråds studier av Koranens exeges eller att fundera på innebörden av dess verser – och det är ibland till och med förbjudet. Sufier hävdar att varje vers i Koranen har en yttre innebörd och en inre innebörd. Den inre innebörden förstås uteslutande av de sufistiska äldre. På grund av detta har sufier introducerat begrepp och ord som är totalt främmande för islams lärdomar.

I Koranen uppmuntrar Gud den Allsmäktige oss att korrekt förstå Hans ord. Gud berättar för oss:

”(Detta är) en skrift som Vi har uppenbarat till dig, full av välsignelse, för att de ska fundera över dess uppenbarelser och för att förståndiga män ska reflektera.” (Koranen 38:29)

Koranens exeges åstadkoms genom att studera Koranen tillsammans med Sunnan – dessa två källor till islamisk lag måste tas hand i hand som en integrerad enhet. Vi ska förstå och tolka Koranen och Sunnan på det sätt de förstods av de första generationerna.

Slutsats

Som kan ses från ovanstående skiljer sig sufism ganska drastiskt från islams sanna anda. Sufism ingjuter i följaren viljan att sluta använda de grundläggande förmågor som Gud, världens Skapare, gett honom och att underkasta sig en form av slaveri.

Islam å andra sidan är mycket enkel – det finns inget behov av mellanhänder eller helgon mellan människa och Gud, och man ska bara underkasta och överlämna sig till Gud den Allsmäktige.

Fotnoter:

[1] Saif al-Nasr, *Seera of Hamidiyyeh*, 1956

[\(Del 1 av 2\)](#) - [\(Del 2 av 2\)](#)